

Rondje groen

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje strand en duin. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

Bij roofvogels denk je in eerste instantie aan ruige oorden en woeste gebieden. Aan Zeearenden in het verre Noorwegen en aan Haviken op de Hoge Veluwe. Toch is op reis gaan niet per se nodig om iets met roofvogels te beleven. In en om Noordwijk zijn vrijwel dagelijks roofvogels te zien.

Toegegeven, het zijn niet altijd Zeearenden, maar de iets kleinere Visarend bijvoorbeeld wordt jaarlijks in de Amsterdamse Waterleidingduinen gezien. Tot voor een aantal jaren stond er een pomphuisje op een dam in het Oosterkanaal. Gezeten achter dat huisje kon je zo van half augustus tot half september dikwijls een Visarend zien vissen in het kanaal. De gevangen vis werd dan vervolgens in een dode boom opgegeten. Zowel het huisje als de dode boom zijn er niet meer, Visarenden echter in die maanden nog wel. Ze hangen dan wat rond op weg naar het zuiden, wat meer verspreid over de infiltratiegebieden van de AW-duinen.

Nog dichterbij huis, ook op de trek, zijn in september Sperwers te zien. Tezamen met Vinken, Spreeuwen en veel andere vogels volgen Sperwers de kust. Vanaf een hoge top, b.v. de "Driehoek" ten noorden van het dorp, zijn deze roofvogeltjes dan goed te bekijken. Ze glijden onder de eerste duinenrij van de zeereep langs. Bij het dorp aangekomen schieten de vogels vervolgens tussen de flats aan de boulevard door, soms op hun huid gezeten door Kauwen. Onderweg wordt vaak nog getracht een Huismus of een Spreeuw te verschalken. Bij de achtervolging van zo'n prooi kunnen ze zo "bedrijfsblind" worden dat ze ramen voor de open lucht aanzien. Regelmatig hoor je van kennissen dat een Sperwer zo'n harde landing tegen een ruit maakt. Soms met noodlottige gevolgen, soms knapt het beest na enkele minuten weer op en vliegt weg.

Ook uilen kennen dit probleem. Een aantal jaren gele-

den belde iemand op uit de Witte de Withstraat. Daar was een Ransuil tegen het raam gevlogen. Er stond een kanarie in de kooi voor het raam waar de uil kennelijk wel trek in had. Ook deze Ransuil knapte na enige tijd weer op. Na eerst nog even op een dakrand gezeten te hebben vloog het dier weer weg. Overigens was dit een opmerkelijk voorval. Uilen, zeker de Ransuilen, jagen gewoonlijk 's nachts. Ze worden dan ook wel in het licht van de straatlantaarns gezien. Iemand die bij de bouw van Huis ter Duin was betrokken vertelde me eens dat hij verschillende malen uilen (waarschijnlijk Ransuilen) rond het gebouw zag vliegen. Er werd toen ook 's nachts gewerkt met schijnwerpers waarin de vogels te zien waren.

Toch, ondanks deze belevenissen zo in en om het dorp, blijven roofvogels en uilen iets geheimzinnigs houden. Ze hebben iets afstandelijks over zich. Het lijkt of ze wat laatzinnig op ons mensen neerkijken. Zo met een air van "jij laagbijdegrondse mens, jij ploeteraar in en op de aarde", laat ik ver onder me. Zij hebben de ruimte en de vrijheid die wij mensen zo graag zouden hebben.

